

✧ Texty na tento týden – Fp 3:1–16; Ř 2:25–29; J 9:1–39; Ef 1:4.10; 1K 9:24–27

✧ Základní verš

„Abych poznal jej [Krista] a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, abych tak dosáhl zmrtvýchvstání.“ (Fp 3:10.11)

Chápeme, že spasení je darem, který přijímáme vírou. Přesto jako bychom cítili určitou nedůvěru. Opravdu nejsou skutky potřebné? Opravdu naše činy nepřispívají k našemu spasení? Z nějakého důvodu máme tendenci spoléhat se na své skutky, jako by mohly k naší spásě přidat něco, na základě čeho bychom „konečně“ měli jistotu spasení. Pavel se tomuto tématu věnuje poměrně pozoruhodným způsobem. V rázné polemice vystupuje proti těm, kteří trvají na tom, že obřízka je nezbytná pro spasení.

Aby se předešlo možnosti, že někteří budou považovat své skutky, jako například obřízku, za příspěvek ke svému spasení, Pavel jasně vyjadřuje, že spravedlnost je Kristovým darem, který přichází z víry, nikoli ze zákona. Přestože obřízka dnes pro většinu křesťanů nepředstavuje žádný problém, princip zůstává.

Samotná protestantská reformace začala právě touto otázkou: Jaká je role víry a skutků v životě Kristova následovníka? Kristus je pro nás vším, on „vede naši víru od počátku až do cíle“ (Žd 12,2). Pokud si správně stanovíme naše priority, budeme žít s jistotou Boží lásky, už nyní se budeme těšit ze zaslíbení spasení a „nedáme na vnější věci“ (Fp 3,3).

✧ Osnova lekce:

V šesté lekci, která vychází z pasáže Fp 3,1–16, se budeme zabývat klíčovým tématem ospravedlnění z víry a nebezpečím spoléhání se na vlastní skutky. Uvidíme, proč Pavel považoval své dřívější úspěchy za ztrátu a proč je pro spasení naprosto zásadní důvěřovat pouze a jedině Kristu.

- Fp 3:1–3 - Radost v Pánu a důvěra v Krista (neděle)
- Fp 3:4–6 - Pavlovo hodnocení jeho „vzorného“ života před obrácením (pondělí)
- J 9:35–41 - Ilustrace – nebezpečí „duchovní slepoty“ (úterý)
- Fp 3:7–9 - Ospravedlnění z víry jako ten největší „zisk“ (středa)
- Fp 3:10–16 - Nejvyšší cíl života – poznání Krista a nový život (čtvrtek)

NE 1. února – „RADUJTE SE V PÁNU“

Fp 3:1-3 „¹A tak, bratří moji, radujte se v Pánu. Psátí vám stále totéž mně není zatěžko a vám to bude oporou. ²Dejte si pozor na ty psy, dejte si pozor na ty špatné dělníky, dejte si pozor na tu „rozřízku“! ³Neboť pravá obřízka jsme my, kteří duchem sloužíme Bohu, chlubíme se Kristem Ježíšem a nedáme na vnější věci.“

Ž 22:17 „Smečka psů mě kruhem svírá, zlovolná tlupa mě obkličuje; sápop se jako lev na mé ruce a nohy.“

Iz 56:10 „Ti, kdo jsou na stráž, jsou slepí, nikdo z nich nic neví; všichni jsou to němí psi, nedovedou ani štěkat; jen mluví ze sna, když ulehnu, rádi podřimují.“

Mt 7:6 „Nedávejte psům, co je svaté. Neházejte perly před svině, nebo je nohama zašlapou, otočí se a roztrhají vás.“

2Pt 2:21.22 „²¹Bylo by pro ně lépe, kdyby vůbec nebyli poznali cestu spravedlnosti, než aby se po jejím poznání odvrátili od svatého přikázání, které jim bylo svěřeno. ²²Přihodilo se jim to, co říká pravdivé přísloví: ‚Pes se vrátil k vlastnímu vývratku‘ a umytá svině se zase vají v bahništi.“

Sk 15 „¹Tu přišli do Antiochie někteří lidé z Judska a začali bratry učit: ‚Nepřijmete-li obřízku, jak to předpisuje Mojžíšův zákon, nemůžete být spaseni.‘ ²Pavel a Barnabáš s tím nesouhlasili a dostali se s nimi do sporu; proto bylo rozhodnuto, aby ti dva a ještě někteří jiní z Antiochie šli do Jeruzaléma a předložili tuto otázku apoštolům a starším. ³Církev je tedy vyslala na cestu a oni šli přes Fénicii a Samařsko a všude k veliké radosti bratří vyprávěli, jak se i pohané obraceli k víře. ⁴Když přišli do Jeruzaléma, byli přijati církví, apoštolů a staršími a vypravovali jim, jak je Bůh ve všem vedl.“

⁵Tu povstali někteří bratři z farizeů a prohlásili: „Pohané musí přijmout obřizku a musí se jim nařídít, aby zachovávali Mojžíšův zákon.“ ⁶Apoštolové a starší se tedy sešli, aby celou tu věc uvážili. ⁷Když došlo k velké rozepři, povstal Petr a promluvil k nim: „Dobře víte, bratři, že si mě Bůh hned na začátku mezi vámi vyvolil, aby ode mne pohané uslyšeli slovo evangelia a uvěřili. ⁸A sám Bůh, jenž zná lidská srdce, se za ně postavil: Dal jim Ducha svatého tak jako nám ⁹a neučinil žádného rozdílu mezi námi a jimi, protože jejich srdce očistil vírou. ¹⁰Proč tedy nyní pokoušíte Boha a chcete vložit na učenáky břemeno, které nemohli unést ani naši otcové ani my! ¹¹Věříme přece, že jsme stejně jako oni spaseni milostí Pána Ježíše.“ ¹²A když Barnabáš a Pavel začali vypravovat, jaká znamení a divy činil Bůh skrze ně mezi pohaný, všichni ve shromáždění zmlkli a poslouchali. ¹³Když domluvili, ujal se slova Jakub a řekl: „Bratři, slyšte mne! ¹⁴Šimon vypravoval, jak Bůh poprvé projevil pohanům svou milost a povolal si z nich svůj lid. ¹⁵S tím se shodují slova proroků, neboť je psáno: ¹⁶„Navrátím se zase a znovu postavím Davidův zbořený dům, z jeho trosek jej opět vystavím a zbuduji, jako byl dřív, ¹⁷aby také ostatní lidé hledali Pána, všechny národy, nad nimiž bylo vysloveno mé jméno. To praví Pán, ¹⁸kteřý to oznámil už před věky.“ ¹⁹Proto já soudím, abychom nedělali potíže pohanům, kteří se obracejí k Bohu, ²⁰ale jen jim napsali, aby se vyhýbali všemu, co přišlo do styku s pohanskou bohoslužbou, aby nežili ve smilstvu, aby nejedli maso zvířat, která nebyla zbavena krve, a aby nepožívali krev. ²¹Vždyť Mojžíš má odedávna po městech své kazatele, kteří čtou jeho Zákon v synagógách každou sobotu.“ ²²Tu se apoštolové a starší za souhlasu celé církve rozhodli, že ze svého středu vyvolí dva muže a pošlou je s Pavlem a Barnabášem do Antiochie. Byli to Juda, kterému říkali Barsabáš, a Silas, přední muži mezi bratřími. ²³Po nich poslali tento dopis: „My, apoštolové a starší, vaši bratři, posíláme pozdrav vám, svým bratřím v Antiochii, Sýrii a Kilikii, kteří jste dříve byli pohané. ²⁴Dověděli jsme se, že vás někteří lidé od nás zneklidnili a znátli svými slovy, ačkoliv jsme jim k tomu nedali žádný pokyn. ²⁵Proto jsme se jednomyslně rozhodli, že zvolíme dva muže a pošleme je k vám s našimi milými bratry Barnabášem a Pavlem, ²⁶kteří ve službě našeho Pána Ježíše Krista nasadili svůj život. ²⁷Posíláme k vám tedy Judu a Silase, kteří vám to vše sami potvrdí. ²⁸Toto jest rozhodnutí Ducha svatého i naše: Nikdo ať vás nezatěžuje jinými povinnostmi než těmi, které jsou naprosto nutné: ²⁹Zdržujte se všeho, co bylo obětováno modlám, také krve, pak masa zvířat, která nebyla zbavena krve, a konečně smilstva. Jestliže se toho všeho vyvarujete, budete jednat správně. Buďte zdraví.“ ³⁰Pak se pověření bratři odebrali do Antiochie. Tam všechny shromáždili a odevzdali jim dopis. ³¹Když jej bratři přečetli, velmi se zaradovali, protože je uklidnil. ³²Také Juda a Silas bratry velmi povzbudili a posílili svými slovy; vždyť i oni byli proroci. ³³Zůstali tam nějakou dobu; pak je bratři s přáním pokoje propustili a oni se vrátili zpět. ³⁴Silas se však rozhodl, že tam zůstane, a tak šel Juda do Jeruzaléma sám. ³⁵Pavel a Barnabáš zůstali ještě v Antiochii a s mnoha jinými tam učili a zvěstovali slovo Páně. ³⁶Po nějaké době řekl Pavel Barnabášovi: „Navštívme opět naše bratry ve všech městech, kde jsme kázali slovo Páně, a podívejme se, jak se jim daří.“ ³⁷Barnabáš chtěl s sebou vzít také Jana Marka. ³⁸Pavel však nepokládal za správné vzít ho s sebou, poněvadž je opustil v Pamfylíi a v práci s nimi nepokračoval. ³⁹Vznikla z toho taková neshoda, že se spolu rozešli: Barnabáš vzal s sebou Marka a plavil se na Kypr, ⁴⁰Pavel si vybral za spolupracovníka Silase, a když ho bratři poručili milosti Páně, vydal se i on na cestu. ⁴¹Procházel Sýrií a Kilikií a všude posiloval církev.“

Fp 4:4 „Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!“

Ž 31:8 „Z tvého milosrdenství se budu radovat a budu jásat, že jsi shlédł na mé pokoření. Vždyť ty víš, co sužuje mou duši.“

Ž 5:12.13 „¹²At' se zaradují všichni, kdo se k tobě utíkají; věčně budou plesat, když je budeš chránit, jásotem tě budou oslavovat ti, kdo milují tvé jméno. ¹³Spravedlivému, Hospodine, zehnáš, jako pavézou ho obklopuješ přízní.“

Ž 9:15 „O všech chvályhodných činech tvých chci vypravovat v branách sijónské dcery, budu jásat nad tím, žeš mě spasil.“

Ž 119:14 „Veselím se z cesty tvých svědectví více než ze všeho jmění.“

1z 58:13.14 „¹³Jestliže v den odpočinku upustíš od svých pochůzek, od prosazování svých zálib v můj svatý den, nazveš-li den odpočinku rozkošným, svatý den Hospodinův přeslavným, budeš-li jej slavít tak, že se vzdáš svých cest, že přestaneš hověť svým zálibám a nepovedeš plané řeči, ¹⁴tu nalezneš rozkoš v Hospodinu „a já ti dovolím jezdit po posvátných návrších země a z dědictví tvého otce Jákoba tě budu živit.“ Tak promluvila Hospodinova ústa.“

Ž 119:162 „Veselím se z toho, co jsi řekl, jako ten, kdo našel velkou kořist.“

Př 23:24.25 „²⁴Otec spravedlivého velice jásá, zplodil moudrého a raduje se z něho. ²⁵At' se raduje tvůj otec i tvá matka, tvoje rodička ať jásá.“

PÁ 6. února – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Kdo chce mít pevný a vyvážený charakter, kdo se chce stát vyrovnaným křesťanem, musí vše odevzdat Kristu a být ochoten učinit pro něj cokoli; Spasitel se totiž nespokojí s tím, budeme-li mu sloužit jen na částečný úvazek. Křesťan se musí každý den učit, co je to odevzdanost. Musí studovat Boží slovo, pochopit jeho význam a řídit se jeho pokyny. Jen tak může dosáhnout ideálu křesťanské dokonalosti. Každý den mu Bůh pomáhá vylepšovat jeho charakter, aby mohl obstát v době závěrečné zkoušky. Věřící zase každý den svědčí před lidmi a anděly o tom, jak úžasné může evangelium působit na hříšného člověka.“

(AA 483; PNL 278)

„Lidé, kteří očekávají Ženicha, mají ostatním říkat: ‚Hle, váš Bůh!‘ Poslední paprsky světla milosti, poslední poselství milosti, které má osvětit svět – to je zjevení Božího charakteru, Boží lásky. Boží děti mají slávu svého Otce zobrazit svým životem a povahou, mají ukazovat, co pro ně vykonala Boží milost. Světlo Slunce spravedlnosti – Ježíše Krista – má vyzařovat z praktického života, ze slov a nesobeckých činů.“

(COL 415.416; PM 212)

Otázky k rozhovoru

1. Zamyslete se více nad otázkou radosti v Pánu. Všimněte si, že Pavel neříká, abychom se radovali ze svých zkoušek (i když i to je biblické), ale v Kristu. Proč je důležité mít vždy před očima Ježíše, jeho dobrotu, moc, lásku a spasení? Jak vám to může prospět uprostřed životních zkoušek?

2. Všimněte si, jak výše uvedené citáty popisují roli milosti při dělání našich „dobrých skutků“. Proč je tato úloha milosti tak důležitá, když očekáváme brzký příchod Krista? Otázka zní: Přestože nejsme spaseni dobrými skutky, jsme skutečně spaseni, pokud je nemáme?

3. Zamyslete se nad myšlenkou, že nedůvěřujeme tělu. Co to znamená? Proč bychom mu neměli důvěřovat? Není naše tělo darem od Boha?

17:07

PO 2. února – PAVLŮV ŽIVOT PŘED OBRÁCENÍM

Fp 3:4-6 „⁴Ačkoli já bych měl proč na ně spoléhat. Zdá-li se někomu jinému, že může spoléhat na vnější věci, já tím víc: ⁵obřezán osmého dne, z rodu izraelského, z pokolení Benjamínova, Hebrej z Hebrejů; jde-li o zákon – farizeus; ⁶jde-li o horlivost – pronásledovatel církve; jde-li o spravedlnost podle zákona, byl jsem bez úhony.“

Žd 6:1 „Proto nezůstávejme již u počátečního učení o Kristu, ale směřujme k dospělosti. Nevracejme se k základním článkům o pokání z mrtvých skutků, o víře v Boha.“

Žd 9:13.14 „¹³Jestliže již pokropení krví kozlů a býků a popel z jalovice posvěcuje poskvrněné a zevně je očišťuje, ¹⁴čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvrněnou oběť Bohu mocí Ducha, který nepomíjí.“

Ř 2:25-29 „²⁵Obrázka má smysl, jestliže zachováš zákon. Jestliže však zákon přestupuješ, je to, jako kdybys nebyl obřezán. ²⁶Jestliže naopak ten, kdo není obřezán, zachovává požadavky zákona, není to, jako kdyby byl obřezán? ²⁷Ten, kdo není obřezán, ale plní zákon, bude soudcem nad tebou, který s celou svou literou zákona a obřezaností zákon přestupuješ. ²⁸Pravý žid není ten, kdo je jím navenek, a pravá obrázka není ta, která je zjevná na těle. ²⁹Pravý žid je ten, kdo je jím uvnitř, s obrázkou srdce, která je působena Duchem, nikoli literou zákona. Ten dojde chvály ne od lidí, nýbrž od Boha.“

Sk 22:3 „Já jsem Žid a narodil jsem se v Tarsu v Kilikii, ale vychován jsem byl zde v Jeruzalémě. V Gamalielově škole jsem byl přesně vyučen zákonu našich otců. Byl jsem právě tak plný horlivosti pro Boha, jako jste dnes vy všichni.“

Sk 26:4.5 „⁴Můj život od mládí znají všichni Židé; vědí, jak jsem od počátku žil mezi svým lidem, a to i v Jeruzalémě. ⁵Znají mě už od dřívějšíka, a kdyby chtěli, mohou dosvědčit, že jsem žil podle nejpřísnějšího směru našeho náboženství jako farizeus.“

Ř 7:7-12 „⁷Co tedy máme říci? Že zákon je hříšný? Naprosto ne! Ale hřích bych byl nepoznal, kdyby nebylo zákona. Vždyť bych neznal žádostivost, kdyby zákon neřekl: ‚Nepožádáš!‘ ⁸Hřích použil tohoto přikázání jako příležitosti, aby ve mně probudil všechnu žádostivost; bez zákona je totiž hřích mrtev. ⁹Já jsem kdysi žil bez zákona, když však přišel zákon, hřích ožil, ¹⁰a já jsem zemřel. Tak se ukázalo, že právě přikázání, které mi mělo dát život, přineslo mi smrt. ¹¹Hřích použil přikázání jako příležitosti, aby mne oklamal a tak mě usmrtil. ¹²Zákon je tedy sám v sobě svatý a přikázání svaté, spravedlivé a dobré.“

Mt 5:21.22.27.28 „²¹Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: ‚Nezabiješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu.‘ ²²Já však vám pravím, že již ten, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu; kdo snižuje svého bratra, bude vydán radě; a kdo svého bratra zatracuje, propadne ohnivému pecku.

²⁷Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Nezcizoložíš.‘ ²⁸Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci.“

Fp 3:8.9 „⁸A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic, ⁹abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista – spravedlností z Boha založenou na víře.“

ÚT 3. února – NA ČEM OPRAVDU ZÁLEŽÍ

J 9:35-41 „³⁵Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: ‚Věříš v Syna člověka?‘ ³⁶Odpověděl: ‚A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?‘ ³⁷Ježíš mu řekl: ‚Vidíš ho; je to ten, kdo s tebou mluví.‘ ³⁸On na to řekl: ‚Věřím, Pane,‘ a padl před ním na kolena. ³⁹Ježíš řekl: ‚Přišel jsem na tento svět k soudu: aby ti, kdo nevidí, viděli, a ti, kdo vidí, byli slepí.‘ ⁴⁰Farizeové, kteří tam byli, to slyšeli a řekli mu: ‚Jsme snad i my slepí?‘ ⁴¹Ježíš jim odpověděl: ‚Kdybyste byli slepí, hřích byste neměli. Vy však říkáte: Vidíme. A tak zůstáváte v hříchu.‘“

Sk 9 „¹Saul nepřestával vyhrožovat učedníkům Páně a chtěl je vyhladit. Šel proto k veleknězi ²a vyžádal si od něho doporučující listy pro synagogy v Damašku, aby tam mohl vyhledávat muže i ženy, kteří se hlásí k tomu směru, a přivést je v poutech do Jeruzaléma. ³Na cestě, když už byl blízko Damašku, zazářilo kolem něho náhle světlo z nebe. ⁴Padl na zem a uslyšel hlas: ‚Saul, Saul, proč mne pronásleduješ?‘ ⁵Saul řekl: ‚Kdo jsi, Pane?‘ On odpověděl: ‚Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.‘ ⁶Vstaň, jdi do města a tam se dovíš, co máš dělat.‘ ⁷Muži, kteří ho doprovázeli, zůstali stát a nebyli schopni slova; slyšeli sice hlas, ale nespatřili nikoho. ⁸Saul vstal ze země, otevřel oči, ale nic neviděl. Museli ho vzít za ruce a dovést do Damašku. ⁹Po tři dny neviděl, nic nejedl a nepil.

¹⁰V Damašku žil jeden učedník, jménem Ananiáš. Toho Pán ve vidění zavola: „Ananiáši!“ On odpověděl: „Zde jsem, Pane.“ ¹¹Pán mu řekl: „Jdi hned do ulice, která se jmenuje Přísmá, a v domě Judově vyhledej Saula z Tarsu. Právě se modlí ¹²a dostalo se mu vidění, jak k němu vcházej muž jménem Ananiáš a vkládá na něj ruce, aby opět viděl.“ ¹³Ananiáš odpověděl: „Pane, mnoho lidí mi vyprávělo o tom člověku, kolik zla způsobil bratřím v Jeruzalémě. ¹⁴Také zde má od velekněží plnou moc zatknout každého, kdo vyzývá tvé jméno.“ ¹⁵Pán mu však řekl: „Jdi, neboť on je mým nástrojem, který jsem si zvolil, aby nesl mé jméno národům i králům a synům izraelským. ¹⁶Ukážu mu, co všechno musí podstoupit pro mé jméno.“ ¹⁷Ananiáš šel, vstoupil do toho domu, vložil na Saula ruce a řekl: „Saulu, můj bratře, posílá mě k tobě Pán – ten Ježíš, který se ti zjevil na tvé cestě; chce, abys opět viděl a byl naplněn Duchem svatým.“ ¹⁸Tu jako by mu z očí spadly šupiny, zase viděl a hned se dal pokřtít. ¹⁹Pak přijal pokrm a síla se mu vrátila. S damašskými učedníky zůstal Saul několik dní ²⁰a hned začal v synagógách kázat, že Ježíš je Syn Boží. ²¹Všichni, kdo ho slyšeli, žasli a říkali: „To je přece ten, který se snažil v Jeruzalémě vyhladit všechny vyznavače tohoto jména. I sem přišel jen proto, aby je v putech odvedl k velekněžím.“ ²²Ale Saul působil čím dál tím mocněji a svými důkazy, že Ježíš je Mesiáš, přiváděl do úzkých damašské židy. ²³Po nějaké době se židé uradili, že Saula zabijí, ²⁴ale on se o jejich úkladech dověděl. Protože ve dne v noci hlídali i brány, aby ho mohli zahubit, ²⁵spustili ho učedníci dolů z hradeb v koši po provazech. ²⁶Když přišel do Jeruzaléma, chtěl se připojit k učedníkům; ale všichni se ho báli, protože nevěřili, že k nim patří. ²⁷Tu se ho ujal Barnabáš, uvedl ho k apoštolům a vypravoval jim, jak Saul na cestě do Damašku uviděl Pána, uslyšel jeho hlas a jak tam potom neohroženě kázal v Ježíšově jménu. ²⁸Saul se nyní mohl v Jeruzalémě na všem podílet s apoštolý a všude směle mluvil ve jménu Páně. ²⁹Kázal také řecky mluvícím židům a přel se s nimi, takže se ho pokoušeli zabít. ³⁰Když se to bratři dověděli, doprovodili ho do Cezareje a poslali do Tarsu. ³¹A tak církev v celém Judsku, Galileji a Samaří měla klid, vnitřně i navenek rostla, žila v bázi Páně a vzrůstala počtem, protože ji Duch svatý posiloval. ³²Když Petr procházel všechna ta místa, přišel také k bratřím, kteří žili v Lyddě. ³³Tam se setkal s jedním člověkem, jménem Eneáš, který byl už osm let upoután na lůžko, poněvadž byl ochrnutý. ³⁴Petr mu řekl: „Eneáš, Ježíš Kristus tě uzdravuje! Vstaň a ustel své lůžko!“ A Eneáš hned vstal. ³⁵Všichni obyvatelé Lyddy a Sárónu, kteří to viděli, obrátili se k Pánu. ³⁶V Joppe žila učednice jménem Tabita, řecky Dorkas. Konala mnoho dobrých skutků a štědře rozdávala almužny. ³⁷Ale právě tehdy onemocněla a zemřela. Umyli ji a položili do horního pokoje. ³⁸Poněvadž Lydda je blízko Joppe, dověděli se učedníci, že je tam Petr, a poslali k němu dva muže s naléhavou prosbou: „Přiď rychle k nám!“ ³⁹Petr se hned s nimi vydal na cestu. Když přišli do Joppe, zavedli jej do horního pokoje, kde ho s plácem obklopily všechny vdovy a ukazovaly mu košile a pláště, které jim Tabita šila, dokud byla naživu. ⁴⁰Petr poslal všechny z místnosti; pak poklekl, pomodlil se, obrátil se k mrtvé a řekl: „Tabito, vstaň!“ Ona otevřela oči, a když spatřila Petra, zvedla se na lůžko. ⁴¹Podal jí ruku a pomohl jí vstát. Pak všechny zavola, i vdovy, a vrátil jim ji živou. ⁴²Zpráva o tom se rozšířila po celém Joppe a mnoho lidí uvěřilo v Pána. ⁴³Petr zůstal ještě delší čas v Joppe v domě Šimona koželuha.“

Mt 13:22 „U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo udusí, a zůstane bez úrody.“

L 4:5.6 „⁵Pak ho ďábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království země ⁶a řekl: „Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně je dána, a komu chci, tomu ji dám.“

1J 2:16 „Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa.“

ST 4. února – KRISTOVA VÍRA

Fp 3:7-9 „⁷Ale cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. ⁸A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi náde všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic, ⁹abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista – spravedlností z Boha založenou na víře.“

Ř 1:17 „Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přece psáno: ‚Spravedlivý z víry bude živ.‘“

Ef 1:7 „V něm jsme vykoupeni jeho krví a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost.“

2K 5:21 „Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.“

Ko 3:3.9 „³Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu.

⁹Neobelhávejte jeden druhého, svlečte ze sebe starého člověka i s jeho skutky.“

Ga 2:20 „Jsem ukřižován spolu s Kristem, nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.“

Ga 3:26 „Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši.“

Ef 1:10 „Podle svého plánu, až se naplní čas, přivede všechno na nebi i na zemi k jednotě v Kristu.“

1K 1:30 „Vy však jste z Boží moci v Kristu Ježíši; on se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením.“

Ga 3:21.22 „²¹Je tedy zákon proti Božím slibům? Naprosto ne! Kdyby tu byl zákon, který by mohl dát život, pak by vskutku spravedlnost byla ze zákona. ²²Ale podle Písma je všechno v zajetí hříchu, aby se zaslíbení, dané víře v Ježíše Krista, splnilo těm, kdo věří.“

Jk 2:19 „Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné. I démoni tomu věří, ale hrozí se toho.“

ČT 5. února – JEN JEDNO – ZNÁT KRISTA

Fp 3:10-16 „¹⁰Abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, ¹¹abych tak dosáhl zmrtvýchvstání. ¹²Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne se zmocnil Kristus Ježíš. ¹³Bratři, já nemám za to že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, ¹⁴běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, již je Boží povolání v Kristu Ježíši. ¹⁵Kdo je dokonalý, ať smýšlí jako my; a jestliže v něčem smýšlíte jinak, i to vám Bůh objasní. ¹⁶Jen k čemu jsme již dospěli, toho se držme.“

Mt 7:21-23 „²¹Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. ²²Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu nepronokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ ²³A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.‘“

Mt 10:32.33 „³²Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi; ³³kdo mě však zapře před lidmi, toho i já zapřu před svým Otcem v nebi.“

J 16:13 „Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.“

Ř 6:4 „Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života.“

Fp 3:21 „On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit.“

1K 9:24-27 „²⁴Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běžící sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali! ²⁵Každý závodník se podrobuje všestranné kázní. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný. ²⁶Já tedy běžím ne jako bez cíle; bojuji ne tak, jako bych dával rány do prázdna. ²⁷Ranami nutím své tělo ke kázní, abych snad, když kážu jiným, sám neselhal.“

